

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 478
Ședința publică din data de 12 mai 2026
Instanța constituită din:
Președinte: ZAHARIA CORINA
Grefier: CIOBANU MIHAELA

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii având ca obiect „**ordonanță președințială**” formulată de reclamantul **RUSU SEBASTIAN ALIN**, domiciliat în [REDACTAT] [REDACTAT], CNP [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâțul **INSPECTORATUL TERITORIAL AL POLIȚIEI DE FRONTIERĂ SIGHETU MARMAȚIEI**, cu sediul în mun. Sighetu Marmăției, str. Dragoș Vodă, nr. 38, jud. Maramureș.

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din data de 07 mai 2026, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea a fost amânată astăzi, 12 mai 2026.

După deliberare,

TRIBUNALUL,

Asupra cererii de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 12.02.2026 sub nr. 437/86/2026, reclamantul **RUSU SEBASTIAN ALIN** în contradictoriu cu pârâțul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră (I.T.P.F.) Sighetu în temeiul dispozițiilor art. 997 urm. Cod Procedură Civilă, coroborat cu art. 23 alin. (3) din Legea nr. 361/2022, art. 61 alin. (8) din Legea nr. 360/2002 și Decizia ÎCCJ (RIL) nr. 21/2025, a formulat prezenta **CERERE DE ORDONANȚĂ PREȘEDINȚIALĂ** prin care solicită instanțe ca, pe cale de urgență, cu caracter vremelnic și executoriu, fără somație și fără trecerea vreunui termen, să dispună următoarele măsuri:

1. Suspendarea executării actului administrativ constând în Fișa de Evaluare a activității profesionale pentru anul 2025, prin care subsemnatului i s-a acordat calificativul „BINE”, act menținut prin Procesul-Verbal de soluționare a contestației nr. 3.443.082 din 04.02.2026.

Solicită ca suspendarea să fie dispusă inițial până la expirarea termenului legal de depunere a acțiunii în anulare pe fond, iar în ipoteza introducerii acțiunii în termenul legal, suspendarea să se prelungească de drept până la soluționarea definitivă a cauzei. În cazul neintroducerii acțiunii pe fond în termenul legal, prezenta măsură să își piardă efectele.

* Ca măsură reparatorie provizorie, pe durata suspendării, solicită obligarea pârâtului la plata integrală (100%) a majorării salariale prevăzute de O.U.G. nr. 26/2024.

2. Suspendarea executării Dispoziției de sancționare disciplinară nr. 1.218531 din 19.12.2025, emisă de Șeful I.T.P.F. Sighetu Marmăției, prin care sa măsura trecerii într-o funcție inferioară. Solicită ca măsura suspendării să fie dispusă inițial, până la expirarea termenului legal pentru introducerea acțiunii în anulare pe fond, și să fie menținută ulterior, până la soluționarea definitivă a cauzei, sub condiția înregistrării acțiunii de fond în interiorul

termenului legal. Măsura suspendării va înceta de drept la împlinirea acestui termen, în cazul neintroducerii acțiunii în anulare.

* Ca măsură reparatorie provizorii, decurgând din această suspendare, solicită:

* a) Menținerea sa pe funcția și postul deținute anterior emiterii dispoziției.

* b) Menținerea valabilității avizului de poliție judiciară și a calității de organ de cercetare penal.

* c) Reluarea și achitarea integrală a majorării salariale prevăzute de O.U.G. nr. 26/2024.

3. Obligarea pârâtei să se abțină de la orice altă măsură de modificare unilaterală a raporturilor de serviciu (delegare, detașare, etc.) care ar avea la bază actele administrative a căror suspendare se solicită, până la soluționarea definitivă a litigiilor de fond.

MOTIVELE CERERII

I. PROFILUL PROFESIONAL SI SINDICAL

Arată că este agent de poliție și își desfășoară activitatea în cadrul M.A.I. (Poliția de Frontieră) din anul 1999, având o vechime neîntreruptă de peste 26 de ani.

Conduită exemplară: Până la nivelul anului 2024 (cu o singură excepție în 2017), activitatea sa a fost apreciată constant cu calificativul profesional „FOARTE BINE”. Mai mult, până la începutul anului 2025, cazierul său disciplinar a fost imaculat, nefiindu-i aplicată nicio sancțiune.

Activitate sindicală: Începând cu anul 2017, deține calitatea de lider al structurii teritoriale Suceava din cadrul Sindicatului Polițiștilor „Diamantul”, poziție din care a militat activ pentru apărarea drepturilor colegilor și respectarea legalității.

II. CALITATEA DE AVERTIZOR ÎN INTERES PUBLIC

În exercitarea funcției și a conștiinței profesionale, arată că a desfășurat o amplă activitate de avertizor în interes public, semnalând nereguli grave și fapte de corupție, după cum urmează:

- 09.10.2023 (Raportare Internă): Către Șeful Direcției Control Intern, privind existența unui grup organizat la S.P.F. Siret (trafic de țigări, taxe de protecție).

- 21.02.2024 (Sesizare penală): Către D.N.A., înregistrată sub nr. 290, confirmată prin Adresa nr. 1909/VIII-1/2024.

- 26.04.2024 (Raportare I.G.P.F.): Detalii operative privind neregulile din unitate.

- 04.10.2024 (Raportare confidențială): Către Inspectorul General, privind aspecte deosebit de grave.

- 28.02.2025 (Petiție I.G.P.F.): înregistrată sub nr. CR 17670.

- 11.04.2025 (Confirmare D.G.A.): Adresa nr. 2963729/D1/S1 privind declanșarea verificărilor anticorupție.

III. DECLANSAREA REPRESALIILOR. LEGĂTURA DE CAUZALITATE EVIDENTĂ

Deși activitatea sa de avertizare a creat tensiuni, momentul declanșator al campaniei de sancționare a fost unul precis identificat în timp:

1. Actul declanșator (31.07.2024):

La această dată, s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea unor posibile infracțiuni de către colegi din cadrul structurii, demers materializat prin înregistrarea Dosarului Penal nr. 3595/138/P/2024 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți.

2. Reacția instituțională (09.05.2024):

La un interval de doar 9 (nouă) zile de la acest demers, respectiv la data de 09.08.2024, conducerea pârâtului a declanșat o ofensivă disciplinară fără precedent împotriva sa.

Subliniază caracterul vădit de răzbunare: deși prima cercetare viza pretinse fapte din lunile martie-mai 2024, aceasta a fost inițiată „subit” doar după ce a sesizat organele penale în iulie 2024.

3. Campania sistematică de hărțuire (Cele 5 cercetări):

Actul de la data de 09.08.2024 nu a fost singular, ci a deschis calea unei avalanșe de încă 4 (patru) cercetări disciplinare distincte, demarate în lanț, cu scopul evident de a-l intimida și de a-l elimina din sistem.

Un aspect de o gravitate extremă, care trădează intenția pârâtului de a-l scoate definitiv din activitatea operativă, este faptul că încă de la prima cercetare disciplinară (cea declanșată la data de 09.08.2024), pârâtul a solicitat retragerea avizului de poliție judiciară. Această măsură a fost cerută deși nu se afla în niciuna dintre situațiile limitative prevăzute de art. 6 din Legea nr. 364/2004, respectiv: nu a încălcat dispozițiile procurorului, nu era în incompatibilitate și nu s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva sa. Această grabă de a-i anula statutul de organ de cercetare penală, înainte de orice concluzie a vreunei anchete, confirmă natura de represalii a acțiunilor pârâtei și intenția acesteia de a-l scoate abuziv din activitatea operativă prin deturnare de putere.

IV. OBIECTUL PREZENTEI CERERI - PUNCTUL CULMINANT AL REPRESALIILOR

Actele administrative a căror suspendare o solicită astăzi reprezintă finalitatea acestei campanii de hărțuire:

- Dispoziția de sancționare nr. 1.218.531 din 19.12.2025 (contestată aici) este rezultatul celei de-a cincea cercetări disciplinare și cea mai gravă dintre ele, dispunând retrogradarea sa profesională.
- Fișa de evaluare pe anul 2025 (calificativ „BINE”) este o consecință directă și automată a acestei sancțiuni, întrucât, în lipsa sancțiunii fabricate, activitatea sa ar fi fost, ca și în anii precedenți, de „FOARTE BINE”.

În concluzie, prejudiciul pe care îl suferă în prezent - retrogradarea din funcție, stigmatizarea profesională, sistarea drepturilor salariale și iminenta retragere a avizului de poliție judiciară - este rezultatul direct al îndeplinirii datoriei mele legale de a raporta faptele de corupție și ilegalitățile din sistem.

APARENȚA DE DREPT (FUMUS BONI IURIS)

Aparența de nelegalitate a actelor administrative este flagrantă, rezultând din încălcarea unor norme de ordine publică ce atrag nulitatea absolută, cât și din deturnarea puterii administrative în scop de represalii:

1. Nulitatea absolută pentru încălcarea garanțiilor imperative ale Legii nr. 361/2022 (Art. 26)

Pârâta a refuzat în mod nejustificat asigurarea publicității ședinței Consiliului de Disciplină (Adresa nr. 1179208/15.12.2025), deși a solicitat acest lucru în temeiul calității de avertizor. Conform legii speciale, organul disciplinar are obligația de a invita presa și sindicatul, nerespectarea acestei proceduri atrăgând nulitatea raportului și a sancțiunii.

2. Nulitatea absolută pentru lipsa ascultării obligatorii a polițistului (Art. 58³ din Legea nr. 360/2002).

Procedura este viciată prin lipsa audierii efective. Solicitarea unui raport scris nu substituie ascultarea orală, care este o garanție a dreptului la apărare (conf. Deciziei ÎCCJ nr. 191/2025). Lipsa unui proces-verbal de audiere orală atrage nulitatea întregii cercetări.

3. Vicii privind constituirea Consiliului de Disciplină (Art. 62³ și 62⁴ din Legea nr. 360/2002)

Refuzul pârâtului de a proba repartizarea echitabilă și competența specifică a membrilor consiliului (prin respingerea cererilor nr. 1161012 și 161013/16.12.2025) confirmă suspiciunea unui „consiliu cu dedicație” și încalcă principiul imparțialității obiective.

4. Prezumția legală de represalii (Art. 22 din Legea nr. 361/2022)

Aparența de drept este susținută de cronologia faptelor: declanșarea a 5 cercetări disciplinare la un interval de doar 9 zile de la sesizarea penală din 31.07.2024. Această succesiune temporală creează o prezumție de rea-credință a angajatorului, sarcina probei fiind inversată prin lege în favoarea sa.

5. Nelegalitatea vădită raportată la Legea nr. 364/2004 (Politia Judiciară) Pârâtul a solicitat retragerea avizului de poliție judiciară în afara cazurilor limitative prevăzute de art. 6 din legea organică. Utilizarea unei cercetări administrative pentru a anula un statut de organ de cercetare penală reprezintă un caz clasic de deturnare de putere.

6. Caracterul pretextual și selectiv al sancționării

Faptele reținute (din martie-mai 2024) au fost ignorate luni de zile, fiind „reactivate” brusc doar după ce s-a sesizat despre săvârșirea unor posibile infracțiuni de către colegi din cadrul structurii, demers materializat prin înregistrarea Dosarului Penal nr. 3595/138/P/2024 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți. Această selectivitate demonstrează că sancțiunea nu urmărește ordinea disciplinară, ci eliminarea profesională a unui avertizor.

7. Vicierea prin „contaminare” a evaluării profesionale pe anul 2025 Calificativul „BINE” este un act derivat, bazat exclusiv pe sancțiunea disciplinară abuzivă. Aparența de drept rezidă în dreptul său de a fi evaluat pe baza indicatorilor reali de performanță (care au rămas la nivel de „Foarte Bine”), nu pe baza unor acte de represalii lovite de nulitate.

8. Eroarea manifestă de apreciere și contradictorialitatea (Pag. 5 PV): Recunoașterea unui randament de „Foarte Bine” (68 dosare penale), dar menținerea calificativului „Bine”, prin penalizarea subiectivă la „aptitudini”.

9. Încălcarea Prezumției de Nevinovăție (Pag. 9 PV): Motivarea calificativului prin existența celor 5 cercetări disciplinare nefinalizate/contestate.

10. Recunoașterea implicită a legalității activității de poliție judiciară (Pag. 5 PV): Comisia admite că el „a respectat cerințele și calitatea în soluționarea dosarelor penale”, ceea ce face cererea de retragere a avizului absolut nejustificată.

11. Viciul de procedură privind neevaluarea indicatorului nr. 5 (Pag. 6 PV):

Omiterea notării unui indicator obligatoriu de către evaluator și refuzul ilegal al Comisiei de a îndrepta această omisiune, procedând în schimb la eliminarea arbitrară a acestuia din calculul punctajului.

NEJUDECAREA FONDULUI SI CARACTERUL VREMELNIC AL MĂSURII

Solicită instanțe să constate că prezenta cerere respectă exigențele art. 997 Cod Procedură Civilă sub aspectul neprejudicării fondului:

1. „Pipăirea” fondului (Limitele analizei): Prin prezenta cerere, nu solicită instanței să anuleze actele administrative sau să se pronunțe definitiv asupra vinovăției/nevinovăției sale. Solicită doar o analiză sumară a legalității actelor (un „pipăit al fondului”), care să releve multitudinea de vicii de procedură (lipsa publicității, lipsa audierii, erori de calcul) și prezumția de represalii.

2. Prevenirea unui prejudiciu iremediabil: Intervenția instanței este necesară doar pentru a „îngheța” efectele devastatoare ale actelor (retrogradarea și pierderea avizului de poliție judiciară) până când instanța de fond va avea timpul necesar să analizeze probatoriul complex. Dacă nu se dispune suspendarea acum, o eventuală victorie pe fond peste 2 ani va fi una pur teoretică, deoarece cariera subsemnatului va fi deja distrusă iremediabil (actul va produce efecte sine effectu).

3. Vremelnicia măsurii: Măsura solicitată este prin natura sa limitată în timp. Așa cum a precizat în petitul cererii, suspendarea va dura doar până la soluționarea definitivă a dosarelor de fond. Aceasta nu aduce atingere autorității de lucru judecat a viitoarei sentințe pe fond, ci doar asigură că acea sentință, atunci când va fi pronunțată, va mai putea găsi în exercițiul funcțiunii.

4. Standardul special de probațiune (Legea nr. 361/2022): Având în vedere statutul de avertizor, instanța este chemată să aplice standardul de probațiune flexibilizat. În acest context, neprejudicarea fondului înseamnă a constata că pârâta nu a răsturnat încă prezumția de represalii, ceea ce face ca balanța intereselor să încline în favoarea suspendării provizorii.

URGENȚA (PERICUL UM IN MORA)

Urgența nu este doar o condiție procedurală, ci o stare de fapt critică ce amenință însăși existența sa profesională și socială.

1. Pericolul iminent de pierdere a calității de organ de cercetare penală. Retragerea avizului de poliție judiciară este o măsură cu caracter ireversibil pe termen mediu. Odată pierdut acest aviz, este de facto scos din profesie. Chiar dacă ar câștiga procesul de anulare peste 2 ani, reintegrarea ar fi iluzorie, deoarece dosarele sale ar fi redistribuite, iar continuitatea activității operative pe care o desfășoară în prezent ar fi distrusă. Urgența constă

în necesitatea conservării statutului actual de ofițer operativ, singurul mod în care pot continua să îmi exercit atribuțiile și să servesc interesul public.

2. Prejudiciul patrimonial continuu și ireparabil

Pârâta aplică un mecanism de sancționare financiară în cascadă, interzis de principiul non bis in idem:

- Sancțiunea disciplinară atrage sistarea totală (100%) a sporului OUG nr. 26/2024.
- Evaluarea „Bine” atrage diminuarea cu 20% a aceluiași spor.

Aceste tăieri salariale drastice, aplicate într-un context economic dificil, afectează grav dreptul la un trai decent al familiei sale. Jurisprudența constantă a instanțelor de contencios a statuat că afectarea semnificativă a veniturilor salariale constituie o pagubă iminentă ce justifică suspendarea actului.

3. Necesitatea stopării hărțuirii sistematice

Urgenta este justificată de necesitatea de a opri ciclul de represalii. Menținerea efectelor acestor acte (ultimele din cele 5 cercetări disciplinare demarate simultan) validează o conduită abuzivă a pârâtei. Instanța trebuie să intervină de urgență pentru a restabili un echilibru de putere, prevenind transformarea raportului de serviciu într-un instrument de pedeapsă pentru activitatea de avertizor.

4. Efectul de „Chilling Effect” asupra libertății de exprimare și integrității publice

Menținerea efectelor acestor acte reprezintă un mesaj de intimidare transmis întregului corp polițienesc: „Cine raportează corupția, își pierde funcția, salariul și avizul.” Instanța are datoria de a interveni de urgență pentru a stopa acest efect inhibitor, protejând ordinea de drept și, încurajând integritatea în instituțiile publice, conform spiritului Legii nr. 361/2022.

CONCLUZII

Față de toate motivele de fapt și de drept invocate, având în vedere calitatea sa de Avertizor în interes public și evidența campaniei de represalii declanșate de pârâtă (5 cercetări disciplinare în cascadă), raportat la îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 997 și urm. Cod Procedură Civilă, solicită respectuos:

1. Admiterea prezentei cereri de Ordonanță Președințială așa cum a fost formulată;
2. Suspendarea executării efectelor juridice și financiare ale Fișei de Evaluare pe anul 2025 și ale Dispoziției de sancționare nr. 1.218531/19.12.2025, cu caracter vremelnic, până la depunerea acțiunilor pe fond și, ulterior, până la soluționarea, definitivă a acestora;
3. Obligarea pârâtului la măsuri reparatorii provizorii, respectiv:
 - Menținerea sa pe funcția și postul deținute anterior sancționării;
 - Sistarea oricărei proceduri de retragere a avizului de poliție judiciară;
 - Restabilirea integrală a drepturilor salariale (OUG nr. 26/2024);
4. Obligarea pârâtului să se abțină de la orice alt act de represalii sau modificare a raportului de serviciu până la finalizarea litigiilor.

Subliniază că intervenția instanței este singura cale prin care se poate stopa distrugerea iremediabilă a unei cariere de 26 de ani și prin care se poate proteja interesul public, având în vedere volumul activității operative pe care o desfășoară (68 de dosare penale aflate în lucru, recunoscute de pârât).

Lipsa unei măsuri urgente l-ar lăsa fără apărare în fața unui abuz de putere manifest, golind de conținut protecția pe care Statul Român și Uniunea Europeană o garantează avertizorilor de integritate.

Să se dispună executarea hotărârii fără somație și trecerea vreunui termen (art. 997 alin. 3 C.proc.civ.).

PROBE:

1. Adresa A.N.I. nr. 4/09.12.2025
2. Procesul-Verbal nr. 3.443.082 din 04.02.2026
3. Adresa de refuz a publicității ședinței nr. 1179208/15.12.2025
4. Dispoziția de sancționare nr. 1.218531/19.12.2025.
5. Fișa de evaluare pe anul 2025.
6. Cererile refuzate de Consiliul de Disciplină (nr. 1161012 și 1161013).
7. Dovezile raportărilor către DNA / DGA / IGPF

NOTĂ PRIVIND DEPUNEREA ÎNSCRISURILOR (Probelor):

Învederează instanțe că, având în vedere urgența deosebită a cauzei și volumul considerabil al probatoriului (anexele însumând un număr mare de pagini ce ar putea îngreuna transmiterea electronică), va proceda la transmiterea prezentei cereri de Ordonanță Președințială prin e-mail pentru a asigura celeritatea înregistrării.

Întregul set de înscrisuri doveditoare, opisat și numerotat, a fost depus în format fizic la dosar (filele 14 – 138).

Pârâtul **INSPECTORATUL TERITORIAL AL POLIȚIEI DE FRONTIERĂ SIGHETU MARMAȚIEI**, a depus la dosar (filele 143 – 148) **întâmpinare** solicitând ca pe baza probelor ce vor fi administrate în cauză, instanța să respingă cererea formulată pe calea ordonanței președințiale, în principal ca lipsită de interes, inadmisibilă, în subsidiar ca neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Mai întâi, potrivit dispozițiilor art. 248 alin. (1) Cod procedură civilă, solicită admiterea excepției lipsei de interes și respingerea cererii ca lipsită de interes, întrucât în esență, nu există un folos practic, actual și concret care să poată fi obținut prin admiterea cererii.

Demararea și purtarea unui proces civil implică o serie de cerințe impuse reclamantului pentru ca dreptul subiectiv civil pretins să fie recunoscut și protejat prin concursul forței coercitive a statului.

Învederează dispozițiile art. 32 - 33 din Codul de procedură civilă..

Prin impunerea cerinței interesului, care corespunde unei maxime celebre: ”pas d’interet, pas d’action”, s-a urmărit să se evite nu numai unele litigii lipsite de orice utilitate pentru reclamant, dar în același timp să se menajeze timpul magistraților al căror rol să nu fie încărcat cu astfel de pricini. Condiția interesului trebuie să se verifice nu numai în legătură cu cererea de chemare în judecată, ci și pe tot parcursul procesului.

În cauză niciunul dintre capetele de cerere nu îndeplinește această condiție.

În ceea ce privește suspendarea executării actului administrativ constând în FIȘA DE EVALUARE a activității profesionale pentru anul 2025, cu consecința repunerii în plata integrala a sporului reprezentat de majorarea salarială prevăzută de OUG nr. 26/2024, arătăm instanței că Fișa de evaluare este un act administrativ intern de apreciere profesională care nu produce prin ea însăși efecte patrimoniale în lipsa unor măsuri subsecvente.

Raportat la situația reclamantului, majorarea salarială prevăzută de OUG nr. 26/2024, nu a fost diminuată cu 20% ca urmare a calificativului profesional acordat prin Fișa de evaluare a activității profesionale pentru anul 2025, ci a fost suspendată în totalitate conform art. 62 ind. 7 lit. b din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, ca urmare a Dispoziției șefului inspectoratului nr 1.218.272 din 29.10.2025, prin care reclamantul a fost sancționat cu diminuarea salariului funcției de bază cu pe o perioada de 2 luni.

Practic, acest spor nu se acordă în prezent întrucât reclamantul se afla sub efectele unei sancțiuni disciplinare anterioare, care produce consecințe juridice până în noiembrie 2026, potrivit dispoziției nr 1.218.272 din 29.10.2025 și dispoziției nr. 3256744 din 11.02.2026.

Prin urmare, suspendarea executării actului administrativ constând în FIȘA DE EVALUARE a activității profesionale pentru anul 2025, nu are aptitudinea de a obține efectul reparatoriu provizoriu urmărit de reclamant, întrucât nu acest act administrativ a generat aceste consecințe patrimoniale, care se vor prelungi independent de suspendare, în temeiul dispozițiilor art. 62 ind. 7 lit. b din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului. Chiar dacă fișa de evaluare ar fi suspendată, situația salarială a reclamantului nu s-ar modifica și nu s-ar produce niciun efect juridic concret, astfel reclamantul nu are niciun folos practic.

În ceea ce privește suspendarea executării Dispoziției de sancționare disciplinară nr. 1.218.531 din 19.12.2025, emisă de șeful I.T.P.F. Sighetu Marmației, prin care s-a aplicat măsura trecerii într-o funcție inferioară, arătăm că efectele acestei dispoziții, sunt deja suspendate prin efectul legii, în temeiul art. 61 alin 3 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, începând cu data de 03.02.2026 și până la emiterea deciziei motivate de soluționare a contestației, ca urmare a depunerii contestației la structura ierarhică.

Prin urmare, reclamantul a uzitat de procedura internă de suspendare a actului administrativ iar ordonanța președințială nu poate dubla un efect juridic care deja se produce ope legis.

Literatura de specialitate și practica judiciară au stabilit că interesul reprezintă o condiție generală ce trebuie îndeplinită în cadrul oricărui proces civil, trebuind să fie îndeplinit nu doar cu prilejul promovării acțiunii, ci și pe tot parcursul soluționării unei cauze. Interesul reprezintă folosul practic, material sau moral pe care îl urmărește cel ce investește o instanță de judecată cu o cerere, acesta trebuind a fi legitim, personal, născut și actual. Atât Codul de procedură civilă, cât și în doctrină s-a arătat că prin interes se înțelege folosul practic urmărit de cel care a pus în mișcare acțiunea civilă. Pornind de la aceste premise teoretice, rezultă că interesul, definit ca folosul practic pe care partea îl poate obține prin promovarea acțiunii civile, trebuie să se reflecte într-un avantaj material sau juridic în patrimoniul sau persoana reclamantului.

Pentru a stabili dacă o parte are interes în exercitarea acțiunii civile, instanța trebuie să prefigureze folosul efectiv pe care acesta l-ar obține în ipoteza admiterii formei procedurale exercitate.

În contextul celor susmenționate, apare evident că prezenta cauză este lipsită de interes, întrucât nu produce un folos practic suplimentar față de situația juridică deja existent, astfel, activitatea judiciară nu poate fi inițiată și întreținută fără justificarea unui interes legitim încălcat, cererea urmând să fie respinsă.

În subsidiar, solicită admiterea excepției inadmisibilității suspendării executării actelor administrative pe cale de ordonanță președințială, față de procedura specială instituită de art. 14-15 din Legea contenciosului administrativ.

Temeiul în baza căruia ordonanța președințială este admisibilă de principiu, se regăsește în art. 28 din Legea nr. 554/2004, care are în vedere completarea legii menționate anterior, cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime.

Cadrul legal ce reglementează ordonanța președințială, se circumscrie dispozițiilor art. 997-1002 Cod procedură civilă și prevede, în esență, că instanța de judecată poate dispune măsuri provizorii, urgente și temporare fără a soluționa fondul litigiului.

Învederează disp. art. 997 Cod procedură civilă.

Din punctul său de vedere, nu este admisibilă de principiu o ordonanță președințială al cărei obiect ar fi, de exemplu, suspendarea actului administrativ până la judecarea suspendării actului administrativ, în condițiile art. 14 sau art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Aceasta ar trebui să privească, de principiu, măsuri provizorii care privesc „efecte secundare”, indirecte, ale actului administrativ.

De exemplu, Decizia nr. 2462/2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a reținut următoarele: „Este admisibilă de principiu cererea de ordonanță președințială formulată în fata instanței de contencios administrativ, atunci când aceasta nu are ca obiect suspendarea unui act administrativ, ci dispunerea unor măsuri provizorii, cum ar fi impunerea unei obligații vremelnice în sarcina unei părți, până la dezlegarea fondului cauzei”.

Examinând acțiunea și în raport de prevederile art. 997 Cod procedură civilă, apreciază că cererea de ordonanță președințială având ca obiect suspendarea măsurilor luate împotriva reclamantului prin dispoziția de sancționare contestată este inadmisibilă, deoarece motivele invocate nu probează existența aparenței de drept în favoarea sa, fiind vorba de luarea unor măsuri care vizează însuși fondul cauzei.

Pentru admiterea unei cereri de ordonanță președințială, trebuie să fie îndeplinite cumulativ patru condiții: aparența dreptului pretins, urgența (existența unui pericol sau prejudiciu iminent), caracterul provizoriu al măsurilor și neprejudicierea fondului cauzei, toate acestea fiind analizate de către instanță în corelație cu specificul situației premisă stabilite de Legea nr. 361/2022 și contextul activității de avertizor în interes public, având în vedere faptul că reclamantul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile acestui act normativ.

Astfel, una din condițiile de admisibilitate a ordonanței președințiale are în vedere „aparența dreptului”, definită o situație de ordinul evidenței, prin ea însăși, astfel încât instanța investită cu o cerere de ordonanță președințială trebuie să realizeze un examen sumar al fondului cauzei, determinând de partea cui este aparența dreptului.

Nelegalitatea Fișei de evaluare și a dispoziției de sancționare trebuie să fie atât de evidentă încât instanța de judecată să o poată constata fără a intra pe fondul cauzei, iar motivele de nelegalitate invocate să creeze o îndoială serioasă asupra legalității actelor contestate, pentru ca instanța să dispună suspendarea efectelor acestora.

Or, aspectele de nelegalitate invocate de reclamant în susținerea aparenței de drept, nu creează aparența de drept în favoarea reclamantului, în condițiile unei sumare analize a situației de fapt.

În contextul susmenționat, apreciază că nu poate fi primită apărarea reclamantului, precum că aparența dreptului reprezintă existența unor indicii clare că sancțiunile disciplinare reprezintă, în fapt, represalii, reclamantul nu a adus argumente, și, cu atât mai mult, nu a adus probe care să contrazică motivele pentru care acesta a fost sancționat, răspunderea disciplinară fiind legal antrenată pentru abateri disciplinare prevăzute de art. 57 lit. b) și lit. c¹ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

În cauză, reclamantul solicită instanței de contencios administrativ în cadrul procedurii speciale reglementată de Legea nr. 361/2022, să stabilească că are calitatea de avertizor în interes public și că sancțiunile aplicate reprezintă o formă de represalii împotriva sa în sensul art. 2 alin. 1 lit. b din Legea nr. 361/2022. Or stabilirea cu certitudine a acestor chestiuni excedează procedurii simplificate a ordonanței președințiale și echivalează cu însăși soluționarea fondului dreptului.

În aparență însă, dreptul nu apare ca fiind în favoarea reclamantului, simpla susținere în cuprinsul cererii de chemare în judecată nu îi conferă reclamantului calitatea de avertizor în interes public, atât timp cât nu s-a făcut dovada că a fost urmată procedura de raportare instituită de dispozițiile art. 5-11 din Legea nr. 361/2022, reclamantul nedepunând la dosar nici o dovadă în acest sens.

În plus, reclamantul nu a dovedit că a efectuat o raportare în condițiile legii, că are calitatea de avertizor și nici că actele contestate constituie represalii legale.

Nici caracterul urgent al solicitării nu este justificat, prin însuși modul de formulare a cererii ”suspendare care să fie dispusă inițial până la expirarea termenului legal de depunere a acțiunii în anulare pe fond, iar în ipoteza introducerii acțiunii în termenul legal, suspendarea să se prelungească de drept până la soluționarea definitivă a cauzei, iar în cazul neintroducerii acțiunii pe fond în termenul legal, măsura să își piardă efectele” care nu e de natură să justifice urgența procedurii.

De altfel, în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea dispoziției de sancționare nr. 1.218.531 din 19.12.2025 a fost suspendată, ca urmare a contestației formulate de către reclamant, până la emiterea deciziei motivate de soluționare a contestației, prin Dispoziția nr. 3.256.767 din 20.02.2026, iar Fișa de Evaluare nu a produs diminuarea majorării salariale prevăzute de OUG nr. 26/2024 reclamată de reclamant, întrucât reclamantul se afla sub efectele unei sancțiuni disciplinare anterioare, care produce consecințe juridice până în noiembrie 2026 (dispoziția nr. 1.218.272 din 29.10.2025 și dispoziția nr. 3256744 din 11.02.2026).

Pentru toate motivele anterior prezentate, solicită respingerea cererii formulată pe calea ordonanței președințiale, în principal ca lipsită de interes, inadmisibilă, în subsidiar ca neîntemeiată.

În drept, și-a întemeiat prezentele apărări pe prevederile art. 157 alin. (2) teza a II-a Cod procedură civilă, precum și pe celelalte dispoziții la care am făcut deja referire.

Înțelege să facă dovada celor de mai sus cu proba cu înscrisuri și orice alte probe ce se vor dovedi utile, pertinente și concludente soluționării cauzei.

A depus o serie de înscrisuri, în copie certificată pentru conformitate cu originalul, respectiv: dispoziția șefului inspectoratului nr. 3.256.767 din 20.02.2026, dispoziția șefului

inspectoratului nr. 1.218.531 din 19.12.2025, dispoziția inspectorului general nr. 3256744 din 11.02.2026, dispoziția șefului inspectoratului nr. 1.218.272 din 29.10.2025, dispoziția șefului inspectoratului nr. 1217904 din 30.07.2025, adresa nr. 3.229.982 din 09.02.2026, Fișa de Evaluare pentru perioada 01.01-31.12.2025 (filele 149 - 170).

În temeiul art. 223 și art. 411 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă, solicită judecarea și în lipsa reprezentantului instituției.

Analizând cu prioritate în temeiul art. 248 CPC **excepția inadmisibilității** invocată de pârât, tribunalul reține următoarele:

Prin întâmpinare, pârâtul a motivat această excepție pe dispozițiile art. 14 – 15 din legea nr. 554/2004 care reglementează suspendarea, situația în raport de care nu ar fi aplicabilă procedura ordonanței președințiale.

Tribunalul reține că într-adevăr Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că în materia contenciosului administrativ, pe aspectul normei de drept aplicabile în materia suspendării executării actelor administrative, ordonanța președințială nu-și găsește aplicarea și aceasta nu pentru că materia contenciosului administrativ ar fi incompatibilă prin definiție cu ordonanța președințială, ci pentru că Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, instituie o procedură specială pentru soluționarea grabnică a unor situații de urgență, reglementând prin dispozițiile art. 14 și art. 15 cazurile de suspendare a executării actului administrativ unilateral, tipic, condițiile de admisibilitate ale cererii de suspendare formulate, procedura de soluționare și calea de atac.

Instanța este de acord că în situația în care se solicită suspendarea unui act administrativ în temeiul art.14 din Legea nr.554/2004, cererea de ordonanță președințială prin care se tinde la suspendarea efectelor poate apărea ca fiind inadmisibilă, însă cererea de ordonanță președințială cu care a fost sesizată în cauza pendinte este întemeiată pe dispozițiile art. 23 alin. 3 din Legea nr. 361/2022 privind protecția avertizorilor în interes public, dispoziții potrivit cărora instanța poate dispune, pe calea ordonanței președințiale, chiar dacă nu există judecată asupra fondului, suspendarea măsurilor prevăzute la art. 22 din lege.

Întrucât reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art.22 și 23 din Legea nr.361/2022, instanța apreciază că inadmisibilitatea despre care se face vorbire în cadrul întâmpinării nu se aplică în cauză, reclamantul nesolicitând suspendarea executării

Dispozițiilor în temeiul art.14 din Legea nr.554/2004, procedura conținută în dispozițiile Legii nr. 361/2022 fiind aparte, reglementată prin normă specială și derogatorie de la „dreptul comun” procedural.

Față de cele ce preced, excepția de inadmisibilitate invocată de pârât urmează să fie respinsă ca neîntemeiată, instanța urmând a analiza în continuare cererea reclamantului prin prisma dispozițiilor Legii nr. 361/2022.

Pe fondul cererii, reclamantul Rusu Sebastian Alin a investit instanța cu o cerere întemeiată pe dispozițiile art. 23 alin. 3 din Legea nr. 361/2022 privind protecția avertizorilor în interes public, coroborate cu art. 997 și următoarele Cod procedură civilă, solicitând suspendarea executării actului administrativ constând în Fișa de Evaluare a activității profesionale pentru anul 2025, prin care subsemnatului i s-a acordat calificativul „BINE”, act menținut prin Procesul-Verbal de soluționare a contestației nr. 3.443.082 din 04.02.2026, precum și a Dispoziției de sancționare disciplinară nr. 1.218531 din 19.12.2025, emisă de Șeful I.T.P.F. Sighetu Marmației, prin care s-aluat măsura trecerii sale într-o funcție inferioară.

Pentru admiterea unei cereri de ordonanță președințială, trebuie să fie îndeplinite cumulativ patru condiții: aparența dreptului pretins, urgența (existența unui pericol sau prejudiciu iminent), caracterul provizoriu al măsurilor și neprejudicierea fondului cauzei, toate acestea fiind analizate în corelație cu specificul situației premisă stabilite de Legea specială 361/2022 și contextul activității de avertizor în interes public.

În cauză, reclamantul este angajat în cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră Sighetu Marmației, în calitate de agent principal de poliție, cu o carieră profesională de peste 25 de ani, fără sancțiuni disciplinare anterioare, iar potrivit susținerilor sale,

necontestate, până în prezent, a fost evaluat anual cu calificativul profesional „Foarte bine”, cu excepția anului 2017 când a primit calificativul „Bine”.

În cuprinsul cererii introductive reclamantul a susținut, în esență, că împotriva sa în ultimii doi ani s-a demarat o campanie de hărțuire, iar măsurile a căror executare se dorește a fi suspendată prin prezenta reprezintă finalitatea acestei campanii. Aceste represalii au avut loc ca urmare a raportărilor efectuate de el în calitate de avertizor în interes public, către autorități și instituții competente, privind încălcări ale legii în cadrul serviciului din care face parte.

Din actele de la dosar reiese că, în exercitarea funcției, reclamantul a denunțat în repetate rânduri și prin diverse instituții, încălcări ale legii de către persoane din sistem, inclusiv fapte de corupție, raportările sale oficiale incluzând sesizări către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, DNA-DGA (filele 24-29, fila 73, fila 76).

În cursul anului 2025 s-au derulat mai multe cercetări disciplinare față de reclamant, care au continuat și în anul următor, începând cu data de 01.04.2026 reclamantul fiind eliberat din funcția deținută (fila 194 verso).

Așa cum s-a reținut cu putere de lucru judecat de către Curtea de Apel Suceava în dosarul nr. 4410/86/2025, regimul juridic aplicabil avertizorilor în interes public și protecția împotriva represaliilor sunt reglementate prin Legea nr. 361/2022.

Potrivit art. 20 din Legea nr. 361/2022, beneficiază de protecție persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: efectuează raportări potrivit prevederilor art. 2 alin. 1 și obține informații referitoare la încălcări ale legii într-un context profesional (alin. 1 lit. a); are motive întemeiate să creadă că informațiile referitoare la încălcările raportate erau adevărate la momentul raportării (alin. 1 lit. b); efectuează o raportare internă, o raportare externă sau o divulgare publică (alin. 1 lit. c), la aceste condiții adăugându-se și cerința ca represaliile să fie consecința raportării efectuate (alin. 2).

Semnificația termenilor uzitați la art. 20 din Legea nr. 361/2022 este prevăzută la art. 3 din Lege, prin „raportare” înțelegându-se „comunicarea orală sau scrisă de informații, potrivit modalităților prevăzute la art. 5 alin. (4), cu privire la orice faptă care reprezintă o încălcare a legii” (pct. 3), iar „represaliile” fiind definite ca „orice acțiune sau omisiune, directă sau indirectă, apărută într-un context profesional, care este determinată de raportarea internă sau externă ori de divulgarea publică și care provoacă sau poate provoca prejudicii avertizorului în interes public” (pct. 12).

Art. 22 din aceeași Lege califică expres ca forme de represalii, între altele, reducerea salariului, evaluările negative și orice altă sancțiune disciplinară (lit. d, e , f).

Art. 23 alin. 2 din Lege stabilește că, în ipoteza în care o persoană protejată invocă caracterul represiv al unei măsuri, sarcina de a dovedi că măsura are alte cauze decât raportarea revine angajatorului sau entității vizate, după caz.

În ceea ce privește regimul ordonanței președințiale, așa cum am arătat, este reglementat de art. 997 Cod procedură civilă și presupune verificarea cumulativă a urgenței, a caracterului vremelnic al măsurii, a neprejudicării fondului și a aparenței dreptului.

Dintre aceste condiții, în prezenta cauză elementul central de analiză îl constituie *aparența dreptului*, deoarece tocmai aceasta permite instanței să intervină provizoriu atunci când, fără a tranșa legalitatea măsurilor contestate, există suficiente indicii că dreptul invocat de reclamant este serios și merită protecție imediată.

Aparența dreptului nu presupune demonstrarea completă, la standardul probator al fondului, a temeiniciei pretenției, ci doar conturarea unei situații juridice verosimile, susținută de probe, aptă să creeze, la o analiză sumară și provizorie, convingerea că pretenția nu este arbitrară sau lipsită de suport și că neintervenția instanței ar expune reclamantul unui prejudiciu dificil ori imposibil de reparat ulterior.

Tocmai de aceea, în procedura ordonanței președințiale, instanța nu antamează analiza definitivă asupra existenței sau inexistenței dreptului subiectiv pretins, ci verifică dacă, la prima vedere, reclamantul este îndreptățit la măsura solicitată, iar amânarea protecției judiciare i-ar putea produce o vătămare dificil ori imposibil de reparat ulterior.

În speță, instanța nu verifică dacă măsurile sunt sau nu legale, ci dacă, la o analiză sumară, reclamantul a prezentat suficiente elemente pentru a arăta că măsurile contestate pot fi represalii în sensul Legii nr. 361/2022.

Or, în cauză, această *aparență a dreptului* rezultă din coroborarea mai multor elemente factuale și juridice care, privite împreună, depășesc nivelul unei simple afirmații subiective.

Astfel, reclamantul a invocat raportările adresate unor autorități și instituții competente, iar acestea, plasate în relație cronologică cu sancțiunile disciplinare aplicate de pârât, conturează o prezumție rezonabilă că nu ne aflăm în prezența unor măsuri disciplinare izolate și neutre, ci a unei reacții sancționatorii repetitive, dispuse într-un interval relativ scurt și având un evident potențial represiv și descurajator.

Relevant este și profilul profesional al reclamantului anterior acestei campanii de măsuri disciplinare la adresa sa (evaluările profesionale pozitive și lipsa sancțiunilor disciplinare anterioare).

Aceste măsuri luate de pârât, din care două sunt contestate în cauza pendinte, sunt elemente suficiente, la nivelul ordonanței președințiale, pentru a crea aparența unei legături între exercitarea dreptului de avertizare și măsurile punitive adoptate de angajator.

Din cuprinsul Legii nr. 361/2022, care permite în cazul avertizorilor suspendarea măsurilor pe calea ordonanței președințiale, nu reiese că beneficiarul acesteia trebuie să dovedească în această fază sumară, cu certitudine deplină, existența represaliilor, ci doar să facă verosimilă ipoteza că măsura contestată are o legătură cu raportarea.

Or, în cauză, există dovezi în acest sens. Așadar, odată dovedite raportările și puse acestea în relație cu sancțiunile contestate, apare cel puțin credibilă ipoteza că măsurile au fost dispuse în context de represalii, iar nu exclusiv pentru rațiuni disciplinare autonome și distincte.

Apărarea pârâtului, în sensul că reclamantul nu ar fi demonstrat pe deplin calitatea de avertizor în interes public și astfel cererea ar trebui respinsă ca inadmisibilă, nu poate fi primită, întrucât o asemenea cerință ar echivala cu transformarea procedurii urgente într-un proces de fond și ar goli de conținut art. 23 alin. 3 din Legea nr. 361/2022, care prevede expres posibilitatea suspendării sancțiunilor pe calea ordonanței președințiale.

În consecință, probele depuse nu sunt destinate a stabili definitiv că sancțiunile sunt nelegale, însă sunt pe deplin suficiente pentru a crea aparența că dreptul pretins de reclamant este serios și merită protecție provizorie până la clarificarea fondului.

Totodată, *caracterul vremelnic* este îndeplinit în mod evident, având în vedere că reclamantul a solicitat suspendarea măsurilor până la soluționarea acțiunilor având ca obiect anularea calificativului și dispoziției de sancționare, mai ales că în ceea ce privește calificativul acordat, reclamantul a formulat cerere de chemare în judecată. Rezultă că durata măsurii este suficient determinată prin raportare la un eveniment viitor și cert, iar nu la o dată calendaristică arbitrară.

Este îndeplinită și condiția neprejudicării fondului. Suspendarea executării măsurilor dispuse nu echivalează cu o constatare definitivă a nelegalității lor, ci doar cu o măsură conservatorie menită să evite producerea unor consecințe ireparabile până la clarificarea conflictului juridic.

Cu privire la *condiția urgenței*, și aceasta este îndeplinită, întrucât măsurile contestate produc efecte imediate și continue asupra drepturilor salariale și a statutului profesional/carierei reclamantului. În plus, în contextul special al represaliilor față de raportările efectuate în calitate de avertizor în interes public, menținerea față de reclamant a sancțiunilor în executare până la soluționarea fondului ar genera o vătămare actuală și o descurajare a exercitării drepturilor protejate de lege, ceea ce justifică intervenția judiciară imediată, pe cale provizorie.

În consecință, instanța va suspenda măsurile dispuse prin Fișa de evaluare a activității profesionale pentru anul 2025 și prin Dispoziția de sancționare disciplinară nr. 1.218531 din 19.12.2025 până la soluționarea definitivă a cauzelor privind contestarea acestora de către reclamant.

Măsurile solicitate de către reclamant ca măsuri reparatorii urmează a fi dispuse ca și consecință a punerii în executare a prezentei, în măsura în care acestea sunt o consecință directă a suspendării.

În ceea ce privește cel de al treilea petit al cererii, respectiv obligarea pârâtei să se abțină de la orice altă măsură de modificare unilaterală a raporturilor de serviciu (delegare, detașare, etc.) care ar avea la bază actele administrative a căror suspendare se solicită, până la soluționarea definitivă a litigiilor de fond, instanța îl va respinge, ca inadmisibil, fiind vorba de o obligație de a face viitoare.

Față de toate considerentele învederate, în temeiul art. 23 alin. 3 din legea nr. 361/2022 cor. cu art. 997 și urm. CPC, va respinge excepția inadmisibilității invocată prin întâmpinare, ca neîntemeiată, iar pe fond, va admite în parte cererea în sensul că va suspenda calificativul acordat prin Fișa de evaluare a activității profesionale pentru anul 2025 și măsurile dispuse prin Dispoziția nr. 1218531/19.12.2025 până la soluționarea definitivă a cauzelor privind contestarea acestora de către reclamant. Va respinge, ca inadmisibil, al treilea petit al cererii.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția inadmisibilității invocată prin întâmpinare, ca neîntemeiată.

Admite în parte cererea având ca obiect „ordonanță președințială” formulată de reclamantul RUSU SEBASTIAN ALIN, domiciliat în [REDACTAT], [REDACTAT], [REDACTAT], [REDACTAT], CNP [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâtul INSPECTORATUL TERITORIAL AL POLIȚIEI DE FRONTIERĂ SIGHETU MARMAȚIEI, cu sediul în mun. Sighetu Marmației, str. Dragoș Vodă, nr. 38, jud. Maramureș.

Suspendă calificativul acordat prin Fișa de evaluare a activității profesionale pentru anul 2025 și măsurile dispuse prin Dispoziția nr. 1218531/19.12.2025 până la soluționarea definitivă a cauzelor privind contestarea acestora de către reclamant.

Respinge, ca inadmisibil, al treilea petit al cererii.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.

Cererea de recurs se depune, sub sancțiunea nulității, la Tribunalul Suceava.

Pronunțată azi, 12 mai 2026, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

**Președinte,
Zaharia Corina**

**Grefier,
Ciobanu Mihaela**